

Ob koncu drugega leta.

V kratki dobi svojega obstanka — v dobi dveh let — se je »Zvonček« slovenski mladini toliko priljubil, da ji je danes list, ki bi ga ne mogla več pogrešati. Nam so mnoga priznanja, ki nam dohajajo, v veliko veselje; ali v še večje veselje nam je to, da ugaja »Zvončkovim« bralcem naš list tako, da že komaj pričakujejo vsake nove številke, da ga prav marljivo prebirajo, se ob njega sestavkih zabavajo in likajo ter si ob njega podobah plemenitijo oko in okus.

Cisto nič nam ni žal, da smo ustanovili »Zvonček«; obratno: prav od srca smo veseli, da ga imamo, saj smo docela prepričani, da je bil potreben, zakaj naša dobra mladina si je dolgo želela lista, ki naj bi bil pisan samo za njo in zaradi nje.

Naši mladi bralci in naročniki naj bodo preverjeni, da smo storili doslej za »Zvonček« vse, kolikor nam je bilo mogoče. Potrudili smo se, da smo mu pridobili dobrih sotrudnic in sotrudnikov, ki so ga napolnili z lepimi pesmimi, s pripovednimi, zabavnimi in poučnimi spisi, z uglasbenimi pesemcami, s slikami i. t. d. Danes, ko imamo pred seboj dva letnika »Zvončka« ter nekaj čeških, hrvaških, srbskih, bolgarskih in nemških mladinskih listov, rečemo lahko brez samohvale, da se dá »Zvonček« primerjati z vsemi temi listi, da jih celó mnogo izmed njih prekaša tako po zunanji opravi, kakor po vsebini. Naša slovenska mladina je torej lahko zadovoljna, da ima svoj »Zvonček«!

Sami pa čutimo najbolj, da je »Zvončku« še dokaj treba do popolnosti. Pred vsem iskreno želimo, da bi se pomnožilo število njegovih sotrudnikov, ki ga bodo iz ljubezni do slovenske mladine zalagali s plodovi svojih peres. Usakemu slovenskemu umetniku bodi pred vsem v mislih blaginja slovenske mladine! Zanj pesniti, zanj pisati, zanj slikati bodi usakteremu veselje in dolžnost! Čim popolnejša, raznovrstnejša in bogatejša bo »Zvončku« vsebina, tem bolj bo mogel naš list izvrševati svojo nalogo: **uzgajati slovenski mladini duha in srce!**

Hočemo zbudjati v slovenski mladini ljubezen do domovine, ljubezen do slovenske govornice, narodni ponos, spoštovanje do resnice in pravice, veselje do dela in vztrajnost pri izvrševanju dolžnosti. Nad vsem pa, kar zamisli in začne mladina, plavaj ljubezen do Večnega, ki daje delu človeških rok Svoj blagoslov!

In mislimo, da je naš »Zvonček« dovolj glasno pozvanjal k molitvi, pa bo takisto tudi v bodoče!

Ali pa veste, kdo je »Zvončku« in njega razvitku glavni pogoj? Že vas čujemo — da! **Naročniki!** — Da bi mu ostali zvesti vsi, kolikor jih je imel doslej, pa da bi mu ti pridobili še enkrat toliko novih — to je naša želja in prošnja.

S, to željo in prošnjo se obračamo do vseh »Zvončkovih« prijateljev, kličeč jim: **Sirite naš list!** Kdor se meni nanj naročiti, naj nam to naznani še tekom tega meseca po dopisnici, da bomo mogli natisniti zadostno število prve številke prihodnjega letnika.

Naročnino in reklamacije je pošiljati tudi v bodoče na naslov: **Luka Jelenc, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta šte. 7.** — Rokopise, v oceno poslane knjige in liste pa prejema **Engelbert Gangl, Dunaj (Wien), VIII., Josefstädterstrasse No. 14, II., II./49.** Prosimo, naj pazi vsak natančno na naslov!

Uredništvo in upravništvo.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto **5 K**, pol leta **2 K 50 h**, četrť leta **1 K 25 h**. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je **Luka Jelenc**, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: **Engelbert Gangl, Dunaj (Wien), VIII., Josefstädterstrasse Nr. 14, II., II./49.**

Last in založba »Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev« Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.

